

El Diacrític | Actualitzat el 05/09/2022 a les 08:56

Assetjaments: ni a la feina, ni enlloc!

Article de Montse Castañé, de Càrnies en Lluita, arran de l'imminent judici, el dia 29 a Manresa, per la denúncia d'assetjaments sexuals a la indústria càrnia d'Osona | «Si les dones han denunciat, malgrat totes les pors, com que encara tenim unes lleis patriarcals, sovint es demana a les víctimes que demostrin l'assetjament i gairebé les tracten, de fet, com a culpables»

Acte de denúncia de l'assetjament a la indústria càrnia d'Osona, el setembre de 2020 a Vic | Aleix Auber

Les dones que hem estat greument assetjades a la feina, no ho oblidem mai. Si la persona assetjadora és un superior, el fet encara és més greu, ja que utilitza el seu càrrec per tal d'imposar la seva voluntat. La dona que treballa no ho fa perquè sí, sinó perquè necessita guanyar-se la vida.

Per tot plegat, poques dones denuncien un assetjament que pot arribar a durar anys. I, si ho fan, l'empresa no els sol donar suport, al contrari: les pressiona perquè retirin la denúncia i utilitza aquesta situació per fer-les fora de la feina. L'única cosa que els preocupa és la bona imatge de l'empresa. Les seves treballadores són un número, i prou.

Tant l'empresa com l'assetjador et poden anul·lar com a persona si no ets prou forta i, sobretot, si no demanes ajuda, perquè una denúncia d'aquest tipus pot comportar seqüeles tals com ràbia, impotència, por a sortir al carrer i fins i tot idees de suïcidi.

Si les dones han denunciat, malgrat totes les pors, com que encara tenim unes lleis patriarcals,

sovint es demana a les víctimes que demostrin l'assetjament i gairebé les tracten, de fet, com a culpables. Hi ha sentències exculpatòries per fets tan greus com violacions i no s'evita que la violència contra les dones acabi amb un assassinat. Aquestes lleis i aquests jutges masclistes s'han de canviar.

Pots arribar a estar molt cansada d'aquesta situació, però saps que no estàs sola. A vegades et sembla que no canviaràs, res, però saps que no lluites només per a tu, sinó per a totes les dones que s'han trobat o que es poden trobar en aquesta situació.

Darrerament, hi ha hagut fets tan lamentables i vergonyosos com premiar amb una Creu de Sant Jordi a un grup musical com Estopa, que té unes lletres molt masclistes i que ni tan sols canten en català. Quina vergonya, tot plegat!

Totes les institucions, govern o poder judicial, haurien de pensar que aquesta violència de què estem parlant podria haver passat a les mares que els van parir, a les companyes, a les germanes, a les filles..., i potser aleshores tot començaria a canviar.

Malgrat el que costa, continuarem lluitant per totes les dones: pel futur de les nostres filles i netes; perquè volem ser lliures; volem anar a treballar segures i tranquil·les; perquè hem de poder anar vestides com vulguem i sortir de festa i tornar a casa a l'hora que ens sembli.

Ja n'hi ha prou. Lluitem i denunciem, perquè, juntes, tenim més força per acabar amb aquesta violència masclista. Perquè, juntes, som revolució!